

מסורת הש"ס

(א) (במ"ק כג:) איהו רבן
תבוללו וכן איהו בשמות
פ"ג: קט"ז דף כ"ח:
(ב) בשאלותיו פ"י שרר א"י
אמר רב יהודה אמר רב,
(ד) כ"ה תענית, (א) (ת"ק)
(ה) ותינו רבנא דלף
בבב"ס ש"ד מנעקט בבב"ס
פ"ה בב"ר ש"ד, (ו) ודאמור
אלא בבב"ס בב"ר ודאמור
ש"ד, (ז) ותינו שבתא בב"ר
רש"י (ח) ותינו שבתא
פסחים מ: ד"ה אלל ותוס'
כ"ז עד פ"ד ד"ה פסקי ותוס'
נדע פ"ד: ד"ה אלל ותוס' פ"ג
פ"ד: ד"ה אלל.

הגהות הב"ח

(ב) תום' דיה וזינו
מבין וכו' לנתיאשו מלקובו
ששוב אינו קובו וזל:
(ג) תום' דיה למחר וכו'
צנים בעליהם וזינו וליכא
מחש' לזב (ע"ה במחש' מחש'
ותרס' להנחמו זע):
(ד) בא"ד וגדול המלחמה וכו'
רקשה מרהיב' להמלח':
(ה) בא"ד מחש' לומר הא
דמירס' הלית' משום
דצית' עולה:

מוסף תוספות

א בתוס' ר"ש כתב, וכן
בדביתיהו דראב"ש כיון
שלא היה עומד ליקבר
חלה עליו אבילות מיד.
ב בתוס' ר"ש כתב, כי
שם מוקני לו ח"כ, כי
ציצית ערות הוא שקיים
התורה ואין הדור ראוי
לאותו עדות עכשיו.

מוסף רש"י

[illegible]

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

פרק ג
ראשי מר מה תופש ד'
אמות לקרית שמע.
עיקרה במסכתא סנה
בפרק משדח תלמודה (דף מג)
כי אתא רב דימי אמר ר'
יהונן משום ר' אליעזר בן
עקיבא שם תופש ד'
לקרית שמע דרחביה (חזא)
לרענן לרש חרף עשוהו:

מי שמתו פרק שלישי ברכות

לו אחרים צברת הלחם:
לשה לזימון: תשמיש המטה
צבצב: קטני מיהם פסור
וכול צבית חבירו: פרנמא.

ואין מברכין עליו ואין מזמנין עליו ופטור מקריאת שמע וזמן התפלה וזמן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה ובשבת מיסב ואוכל בשר ושותה יין ומברך ומזמן ומברכין עליו ומזמנין עליו וחייב בכל המצות האמורות בתורה ^(רשב"י) ואמר מתוך שנתחייב באלו נתחייב בכלן וא"ר יוחנן מאי בינייהו תשמע המטה איכא בינייהו קתני מיהת פטור מקריאת שמע וזמן התפלה וזמן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה אמר רב פפא תרגמא אמהזיר פניו ואוכל רב אשי אמר כיון שמוטל עליו לקוברו כמוטל לפניו דמי שנאמר ויסקם אברהם מעל פני מתו ונאמר ואקברה מתי מלפני כל זמן שמוטל עליו לקוברו כמוטל לפניו דמי מתו אין אבל משמרו לא והתניא המשמר את המת אע"פ שאינו מתו פטור מק"ש וזמן התפלה וזמן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה משמרו אע"פ שאינו מתו מתו אע"פ שאינו משמרו מתו ומשמרו אין אבל מהלך בבית הקברות לא והתניא ^אלא יהלך אדם בבית הקברות ותפילין בראשו וספר תורה בידו וקורא ואם עושה כן עובר משום ^בלועז לרש חרף עושהו התם תוך ארבע [אמות] הוא דאסור חוץ לארבע אמות חייב דאמר מר ^גמת תופס ד' אמות לק"ש הכא חוץ לד' אמות גמי פטור: גופא המשמר את המת אע"פ שאינו מתו פטור מקריאת שמע וזמן התפלה

וְרוּחַ תְּתוּרָה הָיוּ שְׁנַיִם זֶה מִשְׁמֵר זֶה קוֹרֵא
וְאָמַר הָיוּ בָּאִים בְּסָפִינָה מִיָּחוּ בְּזוּיָת זֶה
מֵאֵי בִּינְיָהוּ אָמַר רַבִּינָא חוֹשֵׁשִׁין לַעֲכָבְרִים
וּמֵר סָבַר לֹא חִיִּישִׁין: ח"ר הַמּוֹלִיךְ עֲצֻמּוֹת
בְּדַסְקִיָּא וַיִּתְּנֵם עַל גְּבֵי חָמּוֹר וַיִּרְכַּב עֲלֵיהֶם
וְזֶן וְאֵם הִיא מִתִּירָא מִפְּנֵי כִרְסִים וּמִפְּנֵי
בַּעֲצָמָם כִּךְ אִמְרוּ הַכֹּסֶפֶר תּוֹרָה אֲדִיִּיא
עַל סֵפֶר תּוֹרָה מֵעֲצָמָם אֵלָּא אֲסִיפֵא: אָמַר
הַרְוָה הַמֵּת וַאֲנִי מְלוּוֹה עוֹבֵר מִשּׁוּם לִעֲנֹג
מֵה שְׂכָרוֹ אָמַר רַב אֲסִי עָלָיו הַכְּתוּב אֹמֵר
חֲנוּן אֲבִיו: רַבִּי חִיָּא וְרַבִּי יוֹנָתָן הָיוּ שְׂקָלִי
שְׂדֵיָא תַּחֲלָתָא דְּרַבִּי יוֹנָתָן אָמַר לִיה רַבִּי
זָרוֹ לְמַחֵר בָּאִין אֲצִלְנוּ וְעַכְשִׁיו הִמְחַרְפִּין
עָלֵי הָאֵי וְהָאֵם כְּתִיב וְהַמֵּתִים אֵינֶם יוֹדְעִים
לֹא שְׁנֵי אֵם שְׁנֵי אֵם שְׁלֹשָׁת אֵם שְׁלֹשָׁת
שְׁמוֹת אֵלּוֹ צְדִיקִים שְׁבִמִיתָתָן נִקְרָא חֵיִים
עַל אִישׁ חֵי רַב פְּעִלִים מִקְבָּצָאֵל הָרֹא הַכָּה
דִּרְוֹהָ אֶת הָאֵרִי בְּתוֹךְ הַכּוֹר בְּיוֹם הַשֶּׁלֶג

נכתבים שפיר דמי' המדקקט ס"ת ולא מסתבר לומר
דבהדיא אמר בירושלמי דסקיא מלאה ספרים או שהיו בה
הספרים בורות רבבות עליהם. וה"ה לאחריו מותר אפי'
נ' כ' המכלת (מנחות דף מה). היום שעתה ודאי רמין לא
תס' כמ' שפיראס מנורו והבמסי והמנורו וגדול המל'
ן י' מומא' שגל אומר ר"ס דוקא פה להו רגילס כולם
לזינ' וזהו לועג לרש אם לא היה להו זינ' או משום
זה הו רמין להו הכו כמו לועג לרש וכו"ל שגס חלל'
לזינ' ד' ה' דמסריס הזינ' לזינ' עולה למנין תר"ג
מזי' שיקראו להו נהירל' הרגו חייס עתה נהירל' לנשיס'
מזי' שזינ' אכל שאלו לבניו תכלת מכלת מכליליו ואפי'
הלוינ'ס כמו מחזון יפיעיו כפסיקתא' וכמו ויחל שיש כג'
והרבי"ז היה רגיל שגל להסירס מן הכנף אלא לקושרס ולה'
לא הרי הם מוכוסין: שג' אייאל' מואב. על שם דוד ושל'

ית.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְקָם אַבְרָם מֵעַל פְּנֵי
2. וְיָדָרְבָּר אֶל־בֵּית
3. לִמְלֶכֶת
4. בְּרָשִׁיט כִּי
5. 2. וְהָתֵשָׁה אֵבִי עִמָּם
6. 3. לֵאמֹר לִי חֹתָם בְּכֶם
7. וְאֶבְרָם מִתְּמִלְקָה
8. בְּרָשִׁיט כִּי
9. 3. לֵעַל לָרֶשֶׁת דָּרָךְ עִשְׂדֹה
10. שָׁמָּה לֹאדִי אֵל יִשְׁקֵנִי
11. 4. מִלֹּהוּ יָחֻנֵּן לִי וְגִמְלוּ
12. לִי שְׁמִי יֵלֶךְ
13. 5. שָׁם לִי דָרָךְ עִשְׂדֹה
14. וּמִכְרֹתָיו אֶת־אֲבִינִי
15. מִשְׁלִי יֵלֶךְ
16. 6. בְּיָהִים יִדְעִים
17. שְׁמִיתוּ וְהִמָּחִיטוּ אִם
18. יִדְעִים מִתְּמִלְקָה וְאִין עִם
19. לָתֵם שָׁכָר בְּשִׁנְתָּם וְהָרָה
20. קִלְתָּם יֵלֶךְ
21. 7. וְהִגְדֹה בִּן יִדְעִיךָ בִּן
22. שָׁמָּה יֵלֶךְ דָּרָךְ עִשְׂדֹה
23. מִקְבָּלָתָהּ חֹתָה וְהָרָה
24. עִם אֶרֶאֶל מִתְּמִלְקָה וְהָרָה
25. וְהָרָה אֶת אֶרֶאֶל בִּתְּחִל
26. הַכָּאָר יָבוֹם שְׁמִיךְ
27. שְׁמָאֵל כִּי כִּי

רבינו חננאל

ת"ר המוליך עצמות
ממקום למקום הרי זה לא
יהגם בדסקיא מ"י, שני
שקין מחבירין ומנחין על
החמור אחד מצד זה ואחד
מצד אחר, ובלשון ישמעאל
אלכריג.